говарене

като кълабуе. § кочо-уголъ, който не може да
ходи и ся търкаля: я старото харо, предъ мене
отива, като валивуга, я младото харо, предъ
мене отива, като ребица.

Валякъ (тъ) глобуч, кълбо, фаграй; ~~валякъ~~ ~~ходи~~; всяко тонтя сто и виц; Сълостъ
и валякъ обрвщатъ горчи водеменъ ка-
мъкъ да го ковятъ. Пк. 82. Земнъ валякъ
— globe terrestre, небесни валякъ — globe céleste, у богорова р. 27. § кроницъ.

Валяче (нто) — чеца (ма), умал. отъ валякъ.
робинсъкъ неладвйно съгледа, че едно валя-
чета ся провесйхя отъ коренетъ имъ (бара-
бой) Р.А.Ъ. Много валячета вхя пробили твър-
дъ гръбко дървенъ валякъ — 157. § съчмъ, ха-
тове.

Валямъ, гл. дв. валямъ платъ на валяви-
цъ тъ, дивалямъ, свалямъ, тъпрямъ въ валя-
вицъ тъ вълнен едъкой платъ, подръ като
се сасра и стане по сякъ що, да се валя,
да се подгладе и да стане по меко, валдъ
ais lin бродъ. Поля грвстяя (с.) валямъ
на тъкавици да мъ ся умечи и да из-
паде останъ вредъ мъ дерч. Пк. 83. (с.) 2) въ
ръцъ нъщо, търкалямъ, ходъ, ходъ-ходъ. Ко-
га дума — Сливъ валя (търкаля мъ устата си) 3) двойкъ, когато ходи, останъ мъдри, дв.
~~двойкъ. Ч. 95. 3) мачкамъ, мъсе омесвамъ:~~
Мечка мъсто валеме, помъка го лапаше и
на мече да ме. М. 25. Мечка търчи валя-
ме. ~~Ч. 184.~~ повече го лапаше. Ч. 184. На валяй ръ-
стото и мъсе докъ да ся измъсе добре. Л. Д.
1872. р. 254; ~~търкалъ се да ся остане по-
за дума — Сливъ валя, дв. двойкъ! Кога ходи
останъ мъдри, дв. двойкъ. Ч. 95.~~ 4) кидамъ, ма-
чамъ, тъскамъ, ~~стъскувамъ~~, ~~комъ~~ ~~ръ~~ ~~ръ~~; кълчевъ
хрлъ, дрлъ, дрлъ. Не ся валяй такъ;
не сиваляй дрехитъ. Такава една чечка
дава възможность да ся тъпе съ тебиширъ,
безъ да ся валячъ дрехитъ и безъ да ся
тръпятъ ръцрмъ. З. 299. 5) Валямъ, тру-
памъ, кадъ или кладъ, склаждамъ, тъпрямъ
дърва на собъ тъ да ги тамъ, тамъ ~~с. в. на-~~
валямъ (сираско). 6) валямъ ся гл. въ въ търкаля-
мъ ся нъ дъ ~~ръ~~ ~~ръ~~ ~~ръ~~